

faa den store, faa er jeg tilbøjelig til at sige: Lad os først faa de smaa Havne, faa kunne vi senere tale om, hvorvidt vi have Raad til at anlægge en central Havn. Jeg vilde sætte Pris paa, inden jeg tager Bestemmelse om min Stilling til dette Spørgsmaal, at høre, hvorledes den ærede Medlem er fundet over for Andragender om Havnearlæg paa Kysten af Nordsjælland, og navnlig ogsaa, om han vil være villig til at lade anstille Undersøgelser om Anlæg af saadanne Havne. Der er anstillet forskellige Undersøgelser øst for Issefjord. De have jo ikke hidtil givet særlig gode Resultater, men maatte de kunne gøres om og gøres bedre. Jeg vil henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa Kysten vest for Issefjorden og henstille til ham, om ikke hans kyndige Mænd maatte tage en Tur ud til denne Kant af Landet og se, om der ikke der var god Lejlighed til en Havn. Jeg ved ikke, om det stemmer med Ministeriets Forretningsgang, at dets kyndige Mænd saaledes gaa ud og søge Havne op. Jeg antager ikke, det ligger saa fjernt. Jeg tror at turde sige, at jeg her taler i en ret stor Del af Kystbefolkningens Navn, naar jeg siger, at der er et almindeligt Ønske om at faa en Havn derude, og hvis Ministeriets kyndige Mænd vilde erklære, at der er god Plads for en Havn — saa vidt jeg kender Kysten, findes her den bedste Plads paa hele Nordsjællands Kyst — vil det støtte denne Sag meget betydeligt. Jeg henstiller som jagt disse to Spørgsmaal til den højtærede Minister.

Sndenvigsministeren (Sngerslev):

Det ærede Medlem ønskede at vide, hvorledes Ministeren var fundet over for Havnespørgsmaalet og Undersøgelserne desangaaende. Jeg skal sige det ærede Medlem: Ministeren er altid vel fundet, det kan han altid stole paa, ganske særlig over for Havnearlæg for Fisterne og for Undersøgelser af Havnearlæg. At man just skal lade Folk rejse rundt og finde Pladser, vil jeg dog ikke paatage mig, men det behøves heller ikke; thi de vedkommende Folk, der bo paa de enkelte Steder, forstaa altid at fremsøre deres Ønsker. Min Sukommelse skalde for Kysten meget stusse mig, om der ikke er undersøgt et Sted vest for Isse-

fjorden, netop det, som det ærede Medlem har tænkt paa; men det frembyder vist særlige Vanskeligheder og er vist meget kostbart; imidlertid, det interesserer mig. For øvrigt kan jeg godt give det ærede Medlem Ret i den almindelige Betragtning, at jo mere man giver ud til et Djemed, f. Eks. her til en stor Fisterhavn, jo vanskligere vil det være at finde Midler til at fyldestgøre det samme Djemed paa andre Maader.

Den ærede Ordfører (Tutein) mente, der var Forskel paa Konditionerne for Byggearbejderne i Helsingør og Slagelse, og det er jo ganske klart — han oplæste jo Billaarene — at han har Ret i, at der paa det ene Sted er gjort en Tilføjning, som er udeladt paa det andet. Deraf følger altsaa, at der er nogen Forskel, idet man det ene Sted har taget noget med, som man har udeladt det andet Sted, men deraf følger ikke, at Beregningerne ikke kunne være de samme begge Steder, ogsaa for Afregningen, og det tror jeg nok at turde sige, her har været Tilfældet. Jeg har ikke ment, at han har ladet noget flyde ind som sin personlige Mening om Uredelighed, men naar man siger, at her er et Forhold, som kan give andre Lejlighed til at tænke sig, at der kunde være Uredelighed til Stede, saa gør Mistanken. Det er ikke den ærede Ordfører, der saar den ud, men ligesom der er mange Frø, der fære rundt i Kysten og falde ned et Sted og spire, saaledes er Bestingelsen ogsaa til Stede for, at der kan spire noget op af, hvad han har sagt, ikke som sin Mening, men som en Mulighed. Nu forlanger han, at jeg skal ordne Forholdene saaledes, at Muligheden for al Mistanke skal ophøre. Ja, vilde den ærede Ordfører være saa god at sige mig, hvorledes man kan ordne Forholdene saaledes, at al Mulighed for Mistanke ophører, saa skal jeg prøve, om jeg kan følge ham, men jeg anser det for en uløselig Opgave.

Det ærede Medlem for Solbøt Amts 3dje Valgkreds (Tauber) var meget misfornøjet med noget, jeg har sagt i Fjor. Jeg kan ikke saa lige erindre, hvad det er; han kan være misfornøjet med saa meget. Det ærede Medlem var imidlertid saa god at sige, at det var angaaende det, at Lokaltogene ikke kom i